

NL

NL

NL

EUROPESE COMMISSIE

DIRECTORAAT-GENERAAL ONDERNEMINGEN EN INDUSTRIE

Brussel, 1.2.2010

Leidraad¹

De verhouding tussen Richtlijn 98/34/EG en de Verordening betreffende wederzijdse erkenning

1. INLEIDING

Dit document dient als “gebruikersvriendelijke” leidraad voor de verhouding tussen Verordening (EG) nr. 764/2008² (de “Verordening betreffende wederzijdse erkenning” of “de verordening”) en Richtlijn 98/34/EG³ (de “richtlijn”). Het document zal worden bijgewerkt, zodat het een weerspiegeling is van de ervaring en informatie van de lidstaten, overheden en het bedrijfsleven.

2. RICHTLIJN 98/34/EG

In de richtlijn is bepaald dat de lidstaten de Commissie en elkaar in kennis moeten stellen van hun ontwerpen op het gebied van “technische voorschriften” voordat deze in de nationale wetgeving worden opgenomen om de transparantie en het toezicht ten aanzien van deze voorschriften te verbeteren. Aangezien nationale technische voorschriften ongerechtvaardigde handelsbelemmeringen tussen de lidstaten kunnen veroorzaken, kan kennisgeving in de ontwerpfasen en een evaluatie van de inhoud ervan het gevaar van zulke belemmeringen verminderen.

Er is een tweedelijge procedure voor het uitwisselen van deze informatie:

¹ Dit document is juridisch niet bindend. Noch de Europese Commissie, noch personen die namens haar optreden, zijn verantwoordelijk voor het gebruik dat eventueel van de informatie in deze publicatie wordt gemaakt, noch voor fouten die kunnen voorkomen ondanks een zorgvuldige voorbereiding en controle. Deze leidraad is niet noodzakelijk een weerspiegeling van de zienswijze of het standpunt van de Europese Commissie.

² Verordening (EG) nr. 764/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van procedures voor de toepassing van bepaalde nationale technische voorschriften op goederen die in een andere lidstaat rechtmatig in de handel zijn gebracht, en tot intrekking van Beschikking nr. 3052/95/EG, PB L 218 van 13.8.2008, blz. 21.

³ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37) zoals gewijzigd door Richtlijn 98/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 juli 1998 (PB L 217 van 5.8.1998, blz. 18).

- het eerste deel van deze richtlijn heeft betrekking op de Europese normalisatie-instellingen en de informatieprocedures over nieuwe nationale initiatieven die moeten leiden tot de formulering van nationale normen met het doel een niet-dwingende norm vast te stellen;
- het tweede deel verplicht de lidstaten om deel te nemen aan een systeem van onderlinge transparantie en toezicht op ontwerpen van technische voorschriften in de zin van de richtlijn, waarvan naleving verplicht is en niet-naleving de goede werking van de interne markt kan belemmeren.

Met behulp van de richtlijn kunnen de Commissie en de lidstaten potentiële handelsbelemmeringen vaststellen en maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat ze niet van kracht worden of dat ze in overeenstemming worden gebracht met de EU-wetgeving.

3. VERORDENING (EG) 764/2008 BETREFFENDE WEDERZIJDSE ERKENNING

De verordening is van toepassing op aan de marktdeelnemers gerichte administratieve besluiten op basis van een technisch voorschrift, ten aanzien van enig in een andere lidstaat rechtmatig in de handel gebracht product, wanneer het besluit direct of indirect tot gevolg heeft dat het product wordt verboden, dat het product moet worden gewijzigd of bijkomende tests moeten worden verricht of dat het product uit de handel moet worden genomen (artikel 2, lid 1). Een autoriteit die overweegt om een dergelijk besluit te nemen, moet aan de in de verordening beschreven vormvereisten voldoen.

De Verordening betreffende wederzijdse erkenning is van toepassing indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

3.1. Het (voorgenomen) administratieve besluit moet betrekking hebben op een in een andere lidstaat rechtmatig in de handel gebracht product

Het beginsel van wederzijdse erkenning is van toepassing wanneer een in een lidstaat rechtmatig in de handel gebracht product in een andere lidstaat in de handel wordt gebracht. Volgens dat beginsel kan een lidstaat de verkoop van producten die in een andere lidstaat rechtmatig in de handel zijn gebracht, op haar grondgebied niet verbieden, ook niet als deze producten werden vervaardigd overeenkomstig andere technische voorschriften. De verordening is zowel van toepassing op echte als mogelijke afwijzingen van wederzijdse erkenning. Daarom moet elke lidstaat die het voornemen heeft om de toegang tot haar markt te versperren de in artikel 6 beschreven procedure volgen.

3.2. Het (voorgenomen) administratieve besluit moet betrekking hebben op een product waarvoor de geharmoniseerde communautaire voorschriften niet gelden

De verordening geldt voor het niet-geharmoniseerde gebied, met betrekking tot producten waarvoor geen geharmoniseerde wetgeving op EU-niveau aanwezig is of voor aspecten die niet vallen onder gedeeltelijke harmonisatie.

3.3. Het (voorgenomen) administratieve besluit moet gericht zijn aan een marktdeelnemer

Beperkende besluiten van nationale overheden die gericht zijn aan natuurlijke of rechtspersonen die geen marktdeelnemer zijn, vallen niet binnen de werkingssfeer van de verordening.

3.4. Het (voorgenomen) administratieve besluit moet gebaseerd zijn op een technisch voorschrift

In de verordening⁴ wordt onder technisch voorschrift verstaan, elke wettelijke, reglementaire of andere bestuursrechtelijke bepaling van een lidstaat die niet op EU-niveau is geharmoniseerd:

(1) die het in de handel brengen van een product of producttype dat in een andere lidstaat rechtmatig in de handel is gebracht op haar grondgebied verbiedt, of waarvan de naleving verplicht is wanneer dat product of producttype in de handel wordt gebracht in de lidstaat waar het administratieve besluit is of zal worden genomen, en

(2) die de voor dat product of producttype vereiste kenmerken voorschrijft, zoals het kwaliteits-, prestatie- of veiligheidsniveau of de afmetingen, met inbegrip van eisen met betrekking tot de naam waaronder het wordt verkocht, de bewoordingen, symbolen, tests en testmethoden, verpakking, markering of etikettering, of

(3) die aan het product of producttype met het oog op de bescherming van de consument of het milieu, andere eisen stelt die van invloed zijn op de levenscyclus van het product nadat dit in de handel is gebracht, zoals de gebruiksvoorwaarden, recycling, hergebruik of verwijdering, wanneer deze voorwaarden een significante invloed kunnen hebben op de samenstelling of de aard van het product of het producttype of op het in de handel brengen ervan.

3.5. Het (voorgenomen) administratieve besluit moet een van de volgende directe of indirecte gevolgen hebben:

- (a) het in de handel brengen van dat product of producttype wordt verboden;
- (b) het product of producttype moet worden gewijzigd of bijkomende tests van het product of het producttype moeten worden verricht voordat het in de handel mag worden gebracht of in de handel mag blijven;
- (c) dat product of producttype moet uit de handel worden genomen.

Dergelijke (voorgenomen) besluiten moeten worden genomen overeenkomstig de verordening⁵.

⁴ Artikel 2, lid 2 van de verordening.

⁵ Artikel 2, lid 1 van de verordening.

4. VERHOUDING TUSSEN RICHTLIJN 98/34/EG EN DE VERORDENING

De richtlijn en de verordening hebben verschillende doelstellingen:

- a) De richtlijn heeft tot doel handelsbelemmeringen in de vorm van “technische voorschriften” te voorkomen voordat ze door de Commissie worden aangenomen en de lidstaten de mogelijkheid te geven om te controleren of het technisch voorschrift in overeenstemming is met de EU-wetgeving.
- b) De verordening is van toepassing nadat het “technisch voorschrift” is vastgesteld; de verordening heeft tot doel te waarborgen dat de autoriteiten die op grond van dergelijke voorschriften besluiten nemen, het beginsel van wederzijdse erkenning correct toepassen in afzonderlijke gevallen.

De richtlijn en de verordening worden in verschillende stadia van de levenscyclus van een technisch voorschrift toegepast. De richtlijn is een preventief mechanisme voordat een technisch voorschrift wordt vastgesteld, terwijl de verordening een corrigerende maatregel is die geldt nadat het voorschrift van kracht is geworden en die garandeert dat het voorschrift per geval correct wordt toegepast.

Om de transparantie van nationale wetgevingsinitiatieven te garanderen en te waarborgen dat de interne markt goed functioneert, is in artikel 8 van de richtlijn bepaald dat de lidstaten de Commissie onverwijld een ontwerp voor een vast te stellen technisch voorschrift en de redenen voor de voorgestelde maatregelen moeten meedelen.

Doorgaans, en als het voorgestelde technische voorschrift aanvaardbaar wordt geacht, verzoekt de Commissie aan de lidstaten om in de betreffende tekst een “clausule inzake wederzijdse erkenning” op te nemen met het oog op de transparantie en de rechtszekerheid voor nationale overheden en marktdeelnemers.

Niettemin kan een nationaal technisch voorschrift dat uit hoofde van de richtlijn werd medegedeeld toch handelsbelemmeringen creëren voor het vrije verkeer van goederen omdat dit uitgevoerd moet worden door de nationale overheid. Elke verkeerde opvatting of verkeerde interpretatie van de bevoegde autoriteit kan leiden tot een verkeerde toepassing van het voorschrift. Bovendien is het mogelijk dat het technische voorschrift geen weerspiegeling is van de recentste technologische ontwikkelingen en productinnovatie. Zo kan een voorschrift waarvan tijdens de kennisgevingsprocedure wordt gedacht dat het geen handelsbelemmeringen zal creëren toch een handelsbelemmering vormen voor een product dat elders in de interne markt rechtmatig in de handel is gebracht. De verordening moet dan per geval worden toegepast.

5. DE CLAUSULE INZAKE WEDERZIJDSE ERKENNING

In het licht van de interpretatieve mededeling van de Commissie over de praktische toepassing van de wederzijdse erkenning⁶ wordt lidstaten nog steeds verzocht om in de

⁶ Interpretatieve mededeling van de Commissie over een gemakkelijkere toegang voor goederen tot de markten van andere lidstaten: praktische toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning (2003/C 265/02). In deze mededeling worden vier standaardclausules voor wederzijdse erkenning voorgesteld waaruit de lidstaten kunnen kiezen.

ontwerpen voor nationale technische voorschriften clauses inzake wederzijdse erkenning op te nemen voor producten die rechtmatig vervaardigd en/of in de handel zijn gebracht in andere lidstaten van de Europese Unie of in Turkije, of die rechtmatig vervaardigd zijn in een EVA-land dat een overeenkomstsluitende partij is van de EER-overeenkomst.

De standaardclause inzake wederzijdse erkenning mag worden aangevuld met een verwijzing naar de toepasselijkheid van de verordening.

De verwijzing naar de verordening kan als volgt worden geformuleerd:

“De toepassing van deze wet is onderworpen aan Verordening (EG) nr. 764/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 en de latere wijzigingen, tot vaststelling van procedures voor de toepassing van bepaalde nationale technische voorschriften op goederen die in een andere lidstaat rechtmatig in de handel zijn gebracht.”